

ŽUBOR

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE BRATOLJUBA KLAJČA, BIZOVAC
ŠKOLSKA GODINA 2017./2018., GODINA XXVII, BROJ 27, 20. SVIBNJA

Tema broja: Priroda

Područna škola Samatovci

Hrvatski olimpijski dan

Naši novinari: Petra Vučković, Klara Šarčević, Nora Brkić, Gloria Turalija, Una Farkaš i Paula Vučković...Janoš Karakaš je iza fotoaparata!)

Drugi čitatelji, predstavljam vam časopis „Žubor“ koji je u novoj školskoj 2017./2018. godini uradila nova generacija novinara iz 6. b razreda; to su redom: Nora Brkić, Una Farkaš, Janoš Karakaš Klara Šarčević, Gloria Turalija, Petra Vučković i Paula Vučković. Svi smo se zajednički složili da tema ovogodišnjeg časopisa „Žubor“ bude „priroda“. Inače, jako volim pisati, i kada je u pitanju pisanje, vrlo sam inspirativna i zbog toga mi je velika čast biti urednica školskog časopisa „Žubor“. Mi, školski novinari, naporno smo se trudili da tijekom ove školske godine prikupimo

što više informacija za ovogodišnji časopis. U našem časopisu nalaze se razni intervjui te događanja s različitih natjecanja. Osim toga, odlučili smo napisati članke koji su, u skladu s našom tematikom, govorili o zaštiti prirode; tim smo člankom htjeli napraviti nešto pozitivno, promijeniti način razmišljanja okoline. Zadovoljstvo nam je raditi jedni s drugima, surađivati s knjižničarkom Katarinom Antolašić, smijati se i zabavljati s vjeroučiteljicom Edom koja nas je često posjećivala i na neki način sudjelovala u našem projektu. Osim što smo na izvannastavnoj aktivnosti – novinari učili kako pisati intervjue, članke i kritike, ovo nam je iskustvo pomoglo da proširimo svoj rječ-

nik i znanje, da budemo uzorniji u vladanju i stvaramo pozitivniji svijet. Ići na novinare je kao jedna dodatna nastava, ali razlika je u tome što na novinare odlazimo dobrovoljno. Pisanje na ovoj izvannastavnoj aktivnosti može biti zabavno. Na novinarima, osim što učimo nove stvari, ponekad sudjelujemo u dramskim igrama tijekom kojih pokazujemo naš talent – glumu. Osim toga, pokazujemo koliko smo dobri u improvizaciji. Kao urednica se nadam da će vam se svidjeti naš časopis. Nama bi to puno značilo. Uživajte u čitanju.

Paula Vučković,
glavna urednica

IMPRESUM:

UREĐUJU:

učenici novinarske skupine sa školskom
knjižničarkom
Katarinom Antolašić

ZA IZDAVAČA:

Ante Lovrinčević, ravnatelj
Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac
Ulica dr. Franje Tuđmana 1
31 222 Bizovac

IZDAVAČ:

Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac
tel. 031/675-688
e-mail: tajnistvo@os-bklaica-bizovac.skole.hr

FOTOGRAFIJE:

Janoš Karakaš, Nora Brkić, učenici-vanjski su-
radnici, učitelji razredne te profesori predmetne
nastave

REDAKCIJA ŠKOLSKOG

LISTA:

Nora Brkić, Una Farkaš, Janoš Karakaš, Klara
Šarčević, Glorija Turalija, Paula Vučković, Petra
Vučković

GLAVNA UREDNICA :

Paula Vučković, učenica šestog razreda
Odgovorna urednica: Katarina Antolašić, profe-
sorica hrvatskog jezika i školska knjižničarka

NASLOVNICA:

Učenici novinarske sekcije
„We Don't Talk Anymore“

SADRŽAJ

4. Aktivnosti u našoj školi

10. Izvannastavne aktivnosti

18. Natjecanja

22. Sport

25. Tema broja: priroda

37. Literarni radovi

39. Kad narastem, bit ću...

božićna priredba

škola u prirodi

šah

Učenici razredne nastave sa svojim su učiteljicama različitim aktivnostima obilježili **Dan jabuka**

pišu: Ivana Oremuš, Valerija Čandrić, učiteljice razredne nastave i Petra Sudar, učenica četvrtog razreda

Učenici drugog razreda obilježili su Dan jabuka različitim aktivnostima, integrirajući nastavne sadržaje kroz sve nastavne predmete. Na satu razrednika otkrili su zanimljivosti o jabukama, upoznali različite sorte jabuka, kušali ih i ocjenjivali, potom popili sok od jabuka, napravili smoothie, kušali čips od jabuka i na kraju se zaslادili, plešući uz pjesmu koja govori o Danu jabuka. Na satu matematike rješavali su jabučne matematičke zadatke. Obilježavajući i Dan kravate, ukasili su ih crtama i točkama u ritmu te, naravno, jabukama. Pjesmom Jabuke, Luke Paljetka na satu hrvatskog jezika igrali su se riječima. Nisu zaobišli ni nastavni predmet tjelesni i zdravstveni odgoj. Štafetne i elementarne igre s jabukama bile su jako zabavne i zanimljive. Kada su pomislili da je jabučna

svečanost, nažalost, završila, prvašići su učenike drugog razreda pozvali da kušaju kompot od jabuka. Prvi razred također je 20. listopada obilježio Dan jabuka. Mnoštvo jabuka zakotrljalo se taj dan njihovim razredom. O jabukama su pričali priče, kušali ih, slikali, pa čak s njima i zaplesali. Nakon svih događanja, vrijedni prvašići prionuli su poslu u školskoj kuhinji, gdje su odlučili naučiti praviti kompot od jabuka. Sočne su jabuke završile narezane u velikom loncu. U veseloj radnoj atmosferi kompot je uspješno skuhan i uslijedio je najbolji dio - kušanje! Osim prvog, drugog i trećeg razreda, Dan jabuka obilježili su naši najstariji učenici razredne nastave - četvrtaši. Napravili su smoothie kolače i čips od jabuka. Nakon toga, učenici su se zaslادili.

Dan sjećanja na grad Vukovar

1.

2.

3.

4.

1. Lukas Kuić otpjevao je pjesmu „Dajem ti srce“; 2. zbor Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac; 3. naši su učenici upalili svijeće za Vukovar; 4. učenici su imali priliku pogledati dokumentarac o Vukovaru

283 SVIJEĆA

TEKST NAPISALA: Paula Vučković, školska novinarka

Ravnatelj naše škole Ante Lovrinčević održao je lijep govor o našim ratnim herojima. Nakon govora naš je školski zbor, pod vodstvom učitelja glazbene kulture Vladimira Čošića, otpjevao pjesmu Zlatnih dukata, „Vukovar, Vukovar“, a zatim je Lukas Kuić, učenik 7. razreda, otpjevao pjesmu Doris Dragović, „Dajem ti srce“. Učenica 6.a razreda

Lea Baban pročitala je tekst koji je govorio o Domovinskom ratu i o Vukovaru, nakon čega smo pogledali kratak dokumentarac u kojem smo mogli vidjeti kako je hrvatski novinar Siniša Glavašević na radio postaji izvještavao o svemu onome što se tada događalo u Vukovaru. Vidjeli smo i fotografiju koja je obišla cijeli svijet – uplakanu Željku Jurić, djevojčicu u plavom kaputiću. Svi su učenici krenuli na nastavu, a 8.b je ostao kako bi u Ulici dr. Franje Tuđmana zapalili svijeće u čast poginulim braniteljima. Na kraju

su im se pridružili i ostali razredi te je nakon toga cijela ulica svjetlila od lampiona. Učenici su mnogo naučili slušajući nastavnika Slavena Školku koji je na vrlo lijep način pričao o padu grada Vukovara i o ratu. Na školskom panou učitelj likovne kulture Atila Adam sa šestim je razredima postavio izložbu u čast na sjećanje grada Vukovara, a školska je knjižničarka Katarina Antolašić na školskom panou postavila mnogo fotografija, tekstova koji su govorili o Vukovaru prije, za vrijeme i nakon rata.

BOŽIĆNA PRIREDBA

SRETAN BOŽIĆ I NOVA GODINA

BOŽIĆNA ČAROLIJA

U Osnovnoj školi Bratoljuba Klaića, Bizovac nekoliko dana prije Božića mogli smo vidjeti punu dvoranu u kojoj su bili učenici, učitelji i roditelji

Na početku priredbe ravnatelj škole Ante Lovrinčević uputio je nekoliko riječi dobrodošlice. Nakon govora, uz pratnju tamburaša, učenik sedmog razreda Lukas Kuić otpjevao je pjesmu „Radujte se, narodi“. Zatim su Mia i Ana, učenice prvog razreda, predstavile igrokaz „Snježne grude“, a Lara i Bruno, također učenici prvog razreda, rekli su nam kada treba ići na dijete. Poslije njih tamburaški i školski zbor izveli su pjesmu „Djetešce nam se rodilo“, a nakon toga, uslijedio je igrokaz „Ti si“, učenika drugog razreda.

1. članovi tamburaškog zbora; 2. voditelji programa Iva i Antonio; 3. Lukas Kuić; 4. ravnatelj Ante Lovrinčević; 5. učenici drugog razreda; 6. učenice prvog razreda

Tekst napisala: Petra Vučković, školska novinarka

Korana i Marko, učenici drugog razreda

dvije Lare i Noa predstavili su nam se točkom „Pahuljice, padajte“

Lukas Kuić i Laura Kućinac otpjevali su pjesmu Feliz Navidad

Ana i Andrej, učenici prvog razreda, predstavili su se igrokazom „Tužni snjegović“, a dvije Lare i Noa točkom „Pahuljice, padajte“. Zatim su nam stigli reperi iz četvrtog razreda te predstavili svoj božićni rap. Poslije njih, jedanaest učenika trećeg razreda predstavili su igrokaz „Božićni darovi“. Zatim je zbor veselo zapjevao „Santa Claus is Coming to Town“, a za kraj tog djela David, Sara, Luka, Petra i Tena, učenici četvrtog

razreda, donose igrokaz „Božić ispod bora“. Nakon toga Hana, Sandra, Ema i Lara nestrpljivo su čekali da nam pokažu svoju plesnu točku: akrobatski rock'n'roll. Prije rastanka Laura Kućinac i Lukas Kuić otpjevali su nam skladbu „Feliz Navidad“. Kada smo došli do kraja božićne priredbe, voditelji Antonio i Iva zaželjeli su nam svima blagoslovljen Božić te uspješnu i radošću ispunjenu novu godinu.

Maskenbal u našoj školi

Tekst napisala: Paula Vučković, školska novinarka

Fotografirao: Janoš Karakaš, školski novinar

Najveseliji dan u GODINI

Dana 9. veljače 2018. godine u Osnovnoj školi Bratoljuba Klaića, Bizovac održan je masken-

bend Sound

učenice trećeg i četvrtog razreda

Zazvonilo je zvono, što je bio znak da je maskenbal u našoj školi počeo. Na maskenbalu je gostovao bend **Sound** koji nas je zabavljao raznim veselim pjesmama. Uživali smo u maskama, kao što su hobotnice, perilica rublja, odvjtnici, A je to, navijači, Snjeguljica, Obelix itd. Posebno nas je oduševio 8.b

koji je predstavljao male svatove. Program je vodio nastavnik hrvatskog jezika i književnosti Dubravko Bartulac koji je bio maskiran u kralja miša iz baletne predstave Orašar. Nakon nekog vremena stručni žiri, koje su činile asistentica Dajana Majetić, maskirana u Obelixa, profesorica kemije i biologije Katarina Peharda te školska knjižničarka Katarina Antolašić, obučena u Snje-

guljicu, izabrali su najbolje maske. Nagrade su osvojili sljedeći učenici: zatvorenik (Boris Oremuš), feministica i aktivistica (Stela Rukavina), konobar (Mate Jakovčević), Harry Potter (Luna Pelivanović), bakica (Lara Mihić), a pobjedu je odnio Janoš Karakaš (veš mašina). Ostatak vremena proveli smo pjevajući, plešući i ugodno se družeći. Otišli smo kućama s osmijehom na licu.

RECI *NE* VRŠNJAČKOM NASILJU

Dan ružičastih majica obilježava se zadnje srijede u veljači

Tekst napisali: Sara Sršić, učenica četvrtog razreda,
Korana Kučinac i Marko Dedić, učenici drugog razreda

Taj dan učenici, učitelji, profesori te djelatnici nastoje ukazati na vršnjačko nasilje. Ideja za obilježavanje toga dana nastala je u znak protesta. Naime, jednog je dana u američkoj školi učenik došao obučen u ružičastu majicu, jer je htio dati podršku svojoj majci koja je teško oboljela od raka. Takav obučen doživio je zadirivanje od svojih vršnjaka. Ova ružičasta majica postala je prepoznatljiv simbol inicijative međunarodne prepoznate obljetnice. Učenici četvrtog razreda Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac obilježili su taj dan tako da su svi bili obučen u ružičaste majice 28. veljače

2018. godine te su svoje poruke protiv vršnjačkog nasilja prenijeli na pano naše škole. Obučeni u ružičaste majice dali su podršku djeci koja su žrtva vršnjačkog nasilja. Na kraju nastave učenici četvrtog razreda fotografirali su se sa svojom učiteljicom Brankom Kranjčević. Taj bitan dan u godini također su obilježili i učenici drugog razreda. U školu su došli obučen u ružičaste majice. Razgovarali su i saznali zašto se obilježava taj dan. Odlučili su da će uvijek biti dobri, da neće biti nasilni, da se neće tući, rugati svojim prijateljima, nego će se međusobno uvažavati. Na satu likovne kulture crtali su te pisali poruke protiv vršnjačkog nasilja.

Drugu godinu zaredom naša se škola uključila u međunarodni projekt pod nazivom Bookmark Exchange
Projekt – Međunarodni projekt razmjene straničnika

Tekst napisala: Katarina Antolašić,
školska knjižničarka

Svake godine koordinatorica projekta Breege O'Brien nastoji povezati dvije ili više škola kako bi učenici upoznali kulture i običaje iz cijeloga svijeta. Prošle je godine školska knjižničarka ostvarila suradnju s učiteljicom četvrtog razreda Valerijom Čandrlić i tadašnjim četvrtim razredom, a ove godine ovom se projektu odazvao drugi razred sa svojim učiteljicama Ivanom Oremuš te Tihanom Kujek. Na početku ovog projekta školska je knjižničarka Katarina Antolašić

predstavila USA, Washington D.C. te njihove glavne i najzanimljivije znamenitosti, nakon čega su učenici sudjelovali u kvizu gdje su pokazali svoje odlično znanje o USA-u. Nekoliko dana kasnije, učenici su posjetili školsku knjižnicu gdje je školska knjižničarka pročitala vrlo poznatu slikovnicu autora Williama Joycea, Fantastične leteće knjige g. Morrisa Lessmorea, koji također dolazi iz USA-a, nakon čega su svi zajedno pogledali 15-minutni animirani film nastao po istoimenoj slikovnici. Budući da slikovnica, osim o ljubavi prema knjizi, govori o tome koliko pisanje dnevnika može imati lijep učinak na čovjeka, svaki je učenik u školskoj knjižnici našao svoj kutak i počeo u svoju malu bilježnicu bilježiti sve ono što je taj dan doživio.

učenici u školskoj knjižnici izrađuju straničnike

roboti u GISKU

straničnici koje smo poslali u Washington D.C.

U sklopu ovog projekta, nekoliko dana prije božićnih i novogodišnjih praznika, posjetili smo American Corner u Osijeku gdje su nas vrlo srdačno dočekale knjižničarke. Posebno zanimljivo bilo je što nam je Fulbright stipendistica Rebecca Dearlove, koja inače dolazi iz Texasa, na vrlo zanimljiv i djeci prilagodljiv način predstavila znamenitosti svoje države te glavni grad Austin. Kao šećer na kraju, učenici su u drugoj prostoriji, točnije u Odjelu za rad s djecom i mlade, imali priliku vidjeti kako upravljati jednim robotom

te kako nacrtati božićne čestitke 3D olovkom. Naše smo radove, uoči Božića, predstavili na panou naše škole. No najbitniji dio projekta svakako su straničnici koje su učiteljice Ivana Oremuš te Tihana Kujek nacrtale s našim učenicama. Straničnici su predstavljali dio hrvatske zastave te dio grba Općine Bizovac. Nakon nekoliko dana, poslali smo radove u Washington D.C., točnije u Washington International School, a samo tri dana kasnije, nakon dugog puta, njihovi su straničnici doputovali nama u Bizovac.

Fotografija Dana škole iz 2011. godine

Kroz proteklih deset godina, Dan škole u Bizovcu obilježava se pod nazivom Što bi stari rekli sada. Tako je bilo i u srijedu, 30. svibnja na prostorima oko škole. Više od tisuću sudionika sudjelovalo je u ovoj tradicionalnoj manifestaciji koju organiziraju učenici i djelatnici Osnovne Bratoljuba Klaić, Bizovac. Učenici i njihovi roditelji, učiteljice i učitelji i svi djelatnici škole zajedničkim snagama, kreativnošću i zanimljivim idejama osmislili povratak u prošlost na jedan dan. U tome su im pomogli i suradnici – izlagači i čuvari starih zanata i običaja sa svih strana naše Valpovštine

ali i šire. Glazbeno scenski program u kojem su sudjelovali učenice i učenici bio je najbolji uvod u brojna uprizorenja iz vremena naših prabaka o pradjedova. Školski zbor i tamburaši ispunili su ovaj događaj s puno tradicijskih nota ovog kraja i tako dočekali posebne goste: bivše sportaše: najpoznatiju među njima bila je Kaju Ileš koja svake godine otvara sportska natjecanja učenika. Najuspješniji mali sportaši u starim sportovima primili su svoja odličja iz ruku najbolje hrvatske rukometašice. U nastavku programa učenici svih razreda natjecali su se u različitim starim sportovima: ska-

kanje u vreći, trčanje uz šinjlu, hodanje na štulama, gađanje lukom i strijelom, gađanje kozane, bacanje potkove te povlačenje mosora i užeta. Vrijednije od najboljih pojedinaca bilo je višetjedno vježbanje svih učenika u savladavanju zahtjevnih, nekad pastirskih nadmetanja. Ostvaren je tako cilj da svi-banj bude obilježen aktivnostima učenika vezanih za stare sportove. Osim sportskih mogli su se vidjeti i drugi zanimljivi sadržaji koji su nas zakratko vratili u stara vremena. Brojni štandovi s rukotvorinama koje predstavljaju rad naših starih oživjeli su brojni gosti.

Dan škole iz prijašnjih godina

Uz pregled svih štandova dobiva se dojam da ste se vratili na pravi bizovački sajam, koji je u prošlom stoljeću bio nadaleko poznat. Da bi se dobio ugođaj pravog starinskog sajma pobrinuli su se izlagači malih i velikih životinja. Najmlađi gosti došli su na svoje uz Eko-vrtuljak. Ugođaj sajma upotpunili su štandovi finih raznovrsnih kolača koji su se mogli probati. Nisu izostali ni likovni pokušaji uz malu koloniju. Izmjenjivali su se mladi kreativci uz štafelaje i ostaviše trag prirode crtama i bojama. Brojna su događanja ispreplela su se uz projektni dan učenika. Lijepo sunčano vrijeme bilo

je kao naručeno za ugođaj koji je nastao u školskom dvorištu. Kao da ste se vratili u vrijeme koje ocrtava stil života naših starih. Što bi oni na sve ponudeno imali za reći? Odgovor se krije u razlozima zbog kojih je započeo tradicionalni Dan škole u Bizovcu. Ne želimo zaboraviti, već želimo očuvati i učiniti zanimljivim tragove naše prošlosti i našeg zavičaja. Posebnu zahvalu za idejni poticaj zaslužio je umirovljeni učitelj Marin Janković, koji je prije deset godina inicirao i osmislio ovaj tradicionalni kulturno-sportski događaj. Načelnik općine Bizovac gosp. Srećko Vuković u svom pozdravnom govoru podsjetio je na mnoge oblike suradnje

škole i Općine. Na kraju projektnog dana uručene su i medalje mladim sportašima ali i najzaslužnijim pojedincima, pri čemu je ravnatelj škole gosp. Ante Lovrinčević uručio svima njima zahvalnice za odličnu suradnju tijekom svih prethodnih godina. Najsretniji će zasigurno ostati sam ravnatelj koji je imao brojne suradnike unutar svog bizovačkog kolektiva. Organizacija i završne pripreme krenule su u jutarnjim satima, a sve je uspješno završilo sa zalaskom sunca. Onaj tko je bio na Danu škole u Bizovcu, može reći da je „prošetao“ šorom slavonske povijesti. Ostaju i ravnateljeve riječi za kraj: „Vidimo se dogodine!“

POSJET HNK-U

naši su učenici krenuli u obilazak Hrvatskog narodnog kazališta u Osijeku

TRI SATA **SMIJEHA** I NAPETOSTI

TEKST NAPISALA: Lunac Gajec,
školska novinarka

Dana 25. siječnja 2018. godine učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac krenuli su u Osijek pogledati predstavu „Vitez slavonske ravni“ u Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku

atmosfera u Hrvatskom narodnom kazalištu u Osijeku

Predstava je trajala tri sata tijekom koje je bila pauza od deset minuta. U tom vremenu prošetali smo kazalištem. Predstava je bila vrlo napeta i uzbudljiva, svima nam se svidjela. Bilo je tu puno smiješnih riječi i scena. Glumci su uložili puno truda i rada u predstavu, i

uspjeli su u namjeri da nam se svidi. Kada je predstava završila, nastavnici su nas odveli u McDonald's. Kada smo se fino najeli, krenuli smo kućama kojima smo se vratili u 22.00 sati. Svi smo zadovoljni time što smo mogli pogledati predstavu „Vitez slavonske ravni“, a oni koji nisu otišli taj dan u kazalište, ne znaju što su propustili.

Dani kruha

učiteljice i učenici drugog razreda

Tekst napisala: Gabrijele Levačić,
učenica šestog razreda

***Dana 14. listopada
2017. godine učeni-
ci Osnovne škole
Bratoljuba Klaića,
Bizovac obilježili su
Dane kruha***

Matej Glavaš,

učenik sedmi razred:

Sudjelujem već sedam godina, i to me uistinu veseli jer se svi moji prijatelji okupljaju. Osim toga, opuštena je atmosfera.

Marta Puljek,

učenica šestog razreda:

Dane kruha doživljam kao jedan veseo dan. Jako mi se sviđa što druge ljude uveseljavam svojom nošnjom.

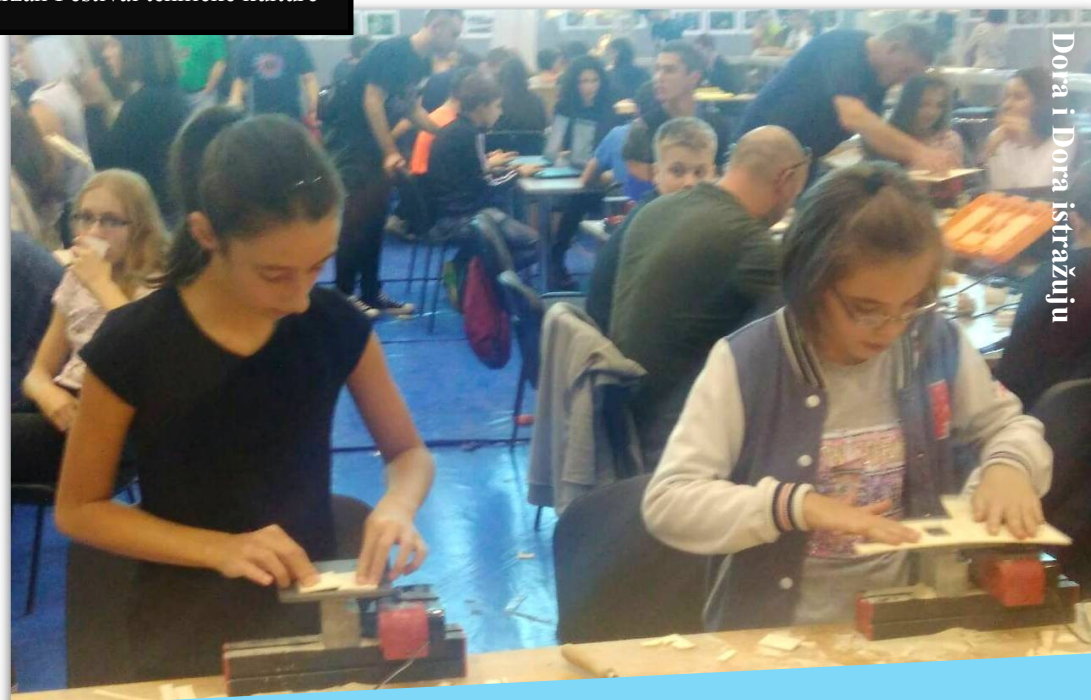

Tena Drlje obučena u
nošnjju

Prije toga događaja, sa svojim su roditeljima i bakama pripremili slasne i krušne proizvode te ih predstavili i prodavali na štandu. U ovom su projektu također sudjelovali vrijedni i marljivi nastavnici koji su s učenicima proizvode prodavali. Učenici nisu proizvode prodavali samo za štandom. Naime, bili su toliko sretni zbog Dana kruha i usrećivanjem ljudi ukusnim namirnicama da su čak dolazili do ljudi i prodavali im

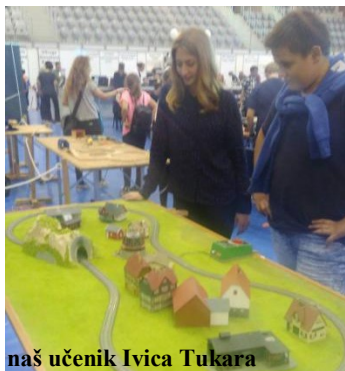
peciva i kolačiće. Ali, naravno, Dan kruha ne bi bio pravi Dan kruha da nam se tu nisu pojavile djevojke u nošnjama i unijele dašak poštovanja prema tradiciji i dobrim starim vremenima. Tena Drlje i Marta Puljek istinski su se potrudile uveseliti sve oko sebe svojim nošnjama. Pred kraj ove manifestacije, štandovi su se počeli polako spremati i učenici su, zadovoljni i sretni, krenuli svojim kućama.

Održan Festival tehničke kulture

sami svoji majstori

Tekst napisala: Katarina Antolašić, školska knjižničarka

naš učenik Ilica Tukara

U Osijeku, točnije u Gradskom vrtu, održan je Festival tehničke kulture...

naše učenice Dijana, Dora i Dora

Riječ je o dvodnevnoj manifestaciji na kojoj su predstavljene aktivnosti i postignuća Hrvatske zajednice i nacionalnih saveza tehničke kulture kroz različite besplatne radionice, prezentacije, projekcije, izložbe i natjecanja. Festival tehničke kulture jedinstvena je manifestacija tehničke kulture u Republici Hrvatskoj na kojoj se istovremeno i na jednom mjestu predstavlja cjelokup-

na djelatnost nacionalnih udruga tehničke kulture u Republici Hrvatskoj (HZTK i nacionalni savezi tehničke kulture). Cjelokupna aktivnost Festivala tehničke kulture koja se svake godine održava u drugoj županiji doprinosi povećanju broja korisnika programa tehničke kulture te razvitku djelatnosti tehničke kulture u cjelini. Na Festivalu tehničke kulture sudjelovali su i naši učenici i profesori...

Tekst napisao: Mateo Lacković, vanjski suradnik

Posjet Židovskoj općini u Osijeku

ŽIDOVİ - NAROD S PREKRASNOM TRADICIJOM

Jednog dana učenice i učenici 7.a i 7.b razreda posjetili su Židovsku općinu u Osijeku te Evanđeosko pentekostnu crkvu

Kada su došli, tamo ih je dočekala predavačica Nives Beismann koja im je na početku predavanja pričala o židovskoj religiji i blagdanima. Govorila je o Šabatu, židovskom blagdanu koji počinje petkom navečer, a traje do subote uvečer. Svake subote židovi poštuju 39 pravila (zabrana): ne smiju koristiti vatru, a osim toga, ne smije se koristiti struja jer može izazvati vatru. Nadalje, napomenula je da je taj dan bitno biti sa svojom obitelji. Zatim je predavačica Nives pričala o Roš Hašani (Novoj godini) koja traje dva dana i počinje u rujnu ili u listopa-

du. U vrijeme Božića židovi slave Hanuku. Svečanost traje osam dana tijekom koje židovi pale svijeću svaki dan. Isto tako, djeca kao za Božić i za Hanuku dobivaju poklone. Zatim su pričali o Pashi, židovskom blagdanu u spomen na izlazak židovskog naroda iz egipatskog ropstva. Tog se dana jede beskvasni kruh i janjetina. Nakon predavanja u Židovskoj općini učenici su krenuli prema bivšoj sinagogi koja se nalazi u Donjem gradu, odnosno, sadašnjoj Evanđeoskoj pentekostnoj crkvi u Osijeku. Lijepo su nas primili i ispričali nešto o njima. Rekli su nam da njihova vjera priznaje Bibliju te da u Hrvatskoj postoje 2 500 članova.

1. Nives Beismann održala je predavanje o židovskoj tradiciji; 2. učenici i učitelji u Evanđeoskoj pentekostnoj crkvi u Osijeku; 3. vesela atmosfera na putu do Osijeka; 4. učenik Lukas Kuić čita natpis sa spomenika Davidove zvijezde

*Dana 27. listopada
učenici osmih razreda
krenuli su u
Pakrac,
kako bi obogatili svoje znanje o
Domovinskom
ratu*

Piše : Nicol Cesarec, učenica osmog razreda

NA PUTU PREMA

OBOGAĆIVANJU POVIJESTI

S učenicima su putovali ravnatelj Ante Lovrinčević te razrednici Mario Fišer i Marko Teskera. Uzbuđeni i pospani uputili su se prema Pakracu. Učenici su se u autobusu do Pakraca većinu vremena zabavljali, ni ne primjećujući kako vrijeme brzo prolazi. U Pakracu su ih dočekali i učenici iz drugih škola. Kada su došli tamo, podijelili su se u tri skupine. Učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac

uputili su se u Muzej grada Pakraca. Nakon Muzeja posjetili su Muzej vojne i ratne povijesti gdje su se fotografirali pored vojne opreme. Poslije razgledavanja vojne opreme uputili su se u Kompleks kurije Janković gdje su naučili sve o prvom hrvatskom novcu te o obitelji Janković. Nakon predavanja, uputili su se u planinarski dom Omanovac na ručak. Poslije ručka i odmora obišli su kapelicu Male Gospe u Kusunjama, a prije

toga svi su zapalili svijeće pored spomenika za sve poginule žrtve tijekom rata. U kapelici Male Gospe učenici su poslušali priču o svetom Vidu. Na kraju putovanja učenici su se uputili u Lipik u razgledavanje ergele gdje su naučili nešto o konjima.

učenice osmih razreda u Muzeju

GLAZBENI MELEM ZA UŠI

Dana 10. travnja 2018. godine učenici sedmog i osmog razreda Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac s profesorima Vladimirom Čošićem, Atilom Adamom te Dubravkom Bartulcem krenuli su na put u Zagreb

piše: Boris Oremuš, vanjski suradnik

fotografirali: Mateo Lacković, vanjski suradnik i Vladimir Čošić, učitelj glazbene kulture

Razlog našeg posjeta Zagrebu ovogodišnji je 13. po redu Tjedan glazbe za mlade posvećen impresionizmu u glazbi i stotoj obljetnici smrti Claudea Debussyja, francuskog skladatelja. Kada smo oko 11.30 sati napokon sjeli u stolice Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, u cijeli program nas je „uvela“ skladba „Mjesečina“ koju je za nas izvodio solist na glasoviru Berislav Arlavi. Simfonijskim orkestrom, koji nam je svirao, upravljao je čuveni dirigent Tonči Bilić. Sam događaj upotpunila je plesna skupina Ane Maletić. Skladbi je sveukupno bilo pet: Debussyjeva „Mjesečina“, „La mer“ ili „More“, nakon kojih je uslijedi-

la „Draga priča“ Božidara Kunca i naposljetku, „Poslijepodne jednog fauna“ i „Tri noćurna“. Poseban osvrt stavljam na Debussyjevu Mjesečinu koja je bila savršeno ukomponirana te savršena skladba za početak cjelokupnog programa. Orkestar jednako tako zaslužuje svaku pohvalu. Članovi orkestra nadopunjavali su jedni druge i ostavili pozitivan dojam. Njihova komunikacija s dirigentom bila je vrlo profesionalna i moglo se vidjeti da je to rezultat dugogodišnje suradnje. Sve u svemu, cjelokupni posjet Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog bio je pun pogodak. Lijepo smo se proveli i zasigurno će nam ovo putovanje ostati u lijepom sjećanju.

sudjelovanje na festivalu „Pozor! Plivamo na sceni!“

NAGRADA ZA IGROKAZ S NAJLJEPŠOM LJUBAVNOM PORUKOM

Dječja osječka kreativna kućica Dokkica u suradnji s Dječjem kazalištem Branka Mihaljevića u Osijeku 19. ožujka 2018. godine organizirala je sedmi po redu Festival petominutnih učeničkih igrokaza „Pozor! Plivamo na sceni“

Piše: Katarina Antolašić,
školska knjižničarka

Ove je godine Festival okupio 125 učenika i učenica iz 11 osnovnih škola grada i županije. Kao i svake godine, ocjenjivački žiri bio je sastavljen od glumaca Kazališta koji su učenicima i mentorima dodijelili nagrade u posebnim kategorijama. Nagrada je ručno izrađena „Ribica“, a autorica ovogodišnjih primjeraka voditeljica je Dječje likovne akademije u Dokkici,

Meni je u Kazalištu bilo super. Upoznala sam puno djece i zabavila se. Vidjela sam na koji način se može glumiti. To je za mene bilo potpuno novo iskustvo.

Mia Gardilo, učenica petog razreda

Ena Janković. Ove godine na Festivalu su sudjelovale učenice petih i šestog razreda: Stela Rukavina, Mia Gardilo, Lucija Bošnjak, Lucija Marincel, Dora Marojević i Petra Marić sa svojom mentoricom Katarinom Antolašić te su osvojili nagradu za predstavu s najboljom ljubavnom pričom. Na ovom nam se Festivalu pridružio kao tehničar naš novinar Janoš Karakaš. Igrokaz Donji grad govori o stanovnicima Donjeg grada koji su živjeli sretno i veselo. No jednog dana, onaj zbog kojeg su živjeli mirno i spokojno, odjednom se nesretno zaljubio. Gradonačelnik je ozbiljan! On je tužan! Mora da je obolio od nekoga virusa! Svi su šaputali. Činio je sve ne bi li prebolio svoju ljubav, no kada shvati da vrijeme može učiniti svoje, dogodile su se velike promjene...

VELIKI PLJESAK ZA NAŠE UČENIKE

Učenici naše škole: Larisa Žužić (5. razred), Karlo Pančić (6. razred) i Dunja Kučinac (7. razred) na pozornici kongresne dvorane „Kravata“, hotela „Zora“, izveli su skupni scenski izraz „Makar kaki divani mame stare Reze Mikoline“, autora Srečka Vukovića, pod mentorstvom učiteljica razredne nastave, Romane Žužić

piše: Romana Žužić, učiteljica razredne nastave

Hrvatska smotra LiDraNo 2018. održana je pod visokim pokroviteljstvom predsjednice Republike. U našoj kategoriji sudjelovala je 21 skupina. Imali smo priliku vidjeti kako to rade učenici iz Pitomače, Nuštra, Zagreba, Karlovca, Lipovljana, Tuhelja, Labina, Krašića, Splita, Slunja, Dubrovnika, Gornje Baze, Šibenika, Rijeke, Slavnskoga Broda, Gradeca, Pleškovca i Pazina. Svi su učenici sa svojim

mentorima pokazali visoki stupanj kreativnosti i darovitosti u dramsko-scenskom izrazu, a mi smo kući došli s novim iskustvima i poznavstvima. Autor igrokaza, naš sumještani i zaljubljenik u narodno stvaralaštvo, Srečko Vuković na autentičan govorni izričaj Bizovca uspio je na šaljiv, a opet edukativan način, spojiti život generacija nekada i sada. Tekst je bogat arhaizmima i izvornom dikcijom s kojom je Bratoljub Klaić obranio svoju doktorsku disertaciju dav-

ne 1943. godine. Možemo svi biti ponosni, kao i on, jer na ovaj način bizovačko narječje neće izgubiti i zamrijeti. Njegovanjem zavičajnosti bogatimo i održavamo svoju tradiciju i autohtonost. Autor teksta unio je i vrijednost nematerijalne kulturne baštine-bećarac u kojoj su Karlo, Larisa i Dunja vokalno-instrumentalnim napjevom dočarali dašak Šokadije, Slavonije u predivnoj osunčanoj i morem okupanoj Dalmaciji, a u ta tri dana Primošten je bio Hrvatska u malom.

naši glumci sa svojom mentoricom Romanom Žužić

učenici i učiteljica u obilasku

Naše dvije Šokice, Larisa i Dunja prezentirale su jednu od najljepših narodnih nošnji na svijetu koja je svojom osebjunošću i originalnošću prepoznatljiva samo u bizovačkom kraju

Naše dvije Šokice, Larisa i Dunja prezentirale su jednu od najljepših narodnih nošnji na svijetu koja je svojom osebjunošću i originalnošću prepoznatljiva samo u bizovačkom kraju. Od zaborava smo otrgnuli ljepotu našeg izričaja, narodnu nošnju, zlatovez, gastronomiju... Karlo je virtuosno na svojoj bisernici odaslao zvuk Slavonije u

kojem je prepoznat i od strane članova povjerenstva pohvaljen njegov talent. Na kraju, naši Šokci od srca su otpjevali bećarce i pocikivanjem razveselili srčanu publiku koja ih je nagradila dugotrajnim pljeskom. Konkurencije nije bilo jer su na Smotri svi pobjednici koji su došli na Državnu razinu, a samim time djeca, našima prilazila i čestitala na uspješnom nastupu! Za nas

je bilo lijepo iskustvo jer smo putovanjem vidjeli prirodne ljepote naše domovine, dotaknuli Jadransko more, prošetali prekrasnim Primoštenom, a u slobodno vrijeme posjetili smo i Šibenik i vidjeli katedralu sv. Jakova sa sedamdeset četiri ljudske, isklesane, glave, a još više svoje životno iskustvo obogatili jer je pod UNESCOvom kulturnom baštinom.

USPJESI SE NIŽU

I ove su godine naši učenici pokazali velik uspjeh na županijskim i državnim natjecanjima

PIŠE: Vesna Žulj, pedagoginja

Učenice Nicol Cesarec, 8.a, Elena Vidaković, 8.b te Tena Vidaković, 8.b sudjelovale su na županijskom natjecanju te predstavile naš časopis „Žubor“ na LiDraNu. Osim časopisa, učenici su se predstavili na županijskim natjecanjima i to u sljedećim nastavnim predmetima: Engleski jezik: David Deak, 8.b; Geografija: Larisa Žužić, 5.a, Ivan Mihalj, 5.a; Povijest: Ena Tadić, 7.a, Ante Dujmović, 7.a, Fabijan Teskera, 8.a, Filip Turalija, 8.b; Vjeronauk: Josip Školka, 5.a, David Šokman, 5.a, Antonio Birtić, 7.b, Antonija Šimić, 8.a; Biologija: Lukas Kuić, 7.a, Lucia Šokman, 8.b; Kemija: Antonio Birtić, 7.b, Dario Sršić, 7.b, Lucia Šokman, 8.b, David Deak, 8.b, Ena Marinjak, 8.b; Tehnička kultura: Luna Pelivanović, 5.b, Gloria Turalija, 6.b, Dario Sršić, 7.b; Šah:(M) Matej Filić, 4. razred, Josip Školka, 5.a, Dario Sršić, 7.b, David Deak, 8.b, Filip Turalija, 8.b, (Ž) Larisa Žužić, 5.a, Magdalena Vidaković, 6.b, Mirjam Lovrinčević, 7.b, Lana Drlje 8.b, Lana Bouše, 8.b; Stolni tenis: Marino Tomešić

Tot, 4. razred, Patrik Marojević, 6.a, Bruno Tomešić Tot, 6.b, Ivan Pajnić, 7.a, Sandro Tomešić Tot, 8.b, Danijel Kučinac Vitez, 8.b; Nogomet (Ž): Korina Čolaković, 5.a, Matea Lovrić, 7.a, Lucija Rukavina, 8.a, Antonija Šimić, 8.a, Lucia Šokman, 8.b, Ana Vučković, 8.b, Lana Drlje, 8.b, Dora Sudar, 8.b; Odbojka (Ž): Marta Puljek, 6.a, Nora Brkić, 6.b, Paula Vučković, 6.b, Matea Lovrić, 7.a, Lorna Saćer, 7.a, Marina Bošnjak, 7.a, Ema Buljubašić, 7.b, Lea Ikić, 7.b, Ena Trac, 8.a, Dora Sudar, 8.b, Lana Bouše, 8.b, Lana Drlje, 8.b. Učenici koji su sudjelovali na državnim natjecanjima: Tehnička kultura: Dario Sršić, 7.b; LiDraNo: Larisa Žužić, 5.a, Karlo Pančić, 6.a, Dunja Kučinac, 7.a; Plivanje: Bono Iličić, 5.a. Učenici koji su sudjelovali na međunarodnim natjecanjima: Streljaštvo: Toni Gudelj, 6.a; Sviranje tambure: Karlo Pančić, 6.a, Lana Šarčević, 6.b. U posebnim natjecanjima sudjelovali su na Županijskom festivalu: “Pozor! Plivamo na sceni”: Lucija Bošnjak, 5.a, Mia Gardilo, 5.a, Lucija Marincel, 5.a, Petra Marić, 5.b, Dora Marojević, 6.a te Stela Rukavina, 5.a.

školsko natjecanje u odbojci

OSVOJENA ZLATNA MEDALJA

Dana 2. veljače 2018. godine (petak) održalo se školsko natjecanje iz odbojke na kojem su sudjelovale četiri ekipe

Tekst napisala: Nora Brkić,
školska novinarka

Na samom smo početku stali u red te je psihologinja Zvončica Kučanda otvorila natjecanje. Prvu utakmicu igrale su učenice iz Osnovne škole Matije Petra Katančića, Valpovo i Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac. Na svakom su nas odmoru posjećivali učenici iz naše škole, navijali za nas te nas bodrili. Borili smo se i dali sve od sebe. Prijateljice su nam rekle da nećemo uspjeti u tome da osvojimo prvo mjesto, upravo zato što su učenice iz Belišća jaka ekipa. No unatoč njihovim riječima, ja sam ostala pozitivna i cijelo vrijeme bila uvjeren da ćemo osvojiti prvo mjesto. Došao je red na zadnju utakmicu. Vikali smo, borile

se i završile utakmicu umorne. Zadnju su utakmicu igrale učenice iz Valpova i Koške. Na kraju utakmice nastavnici i treneri zbrajali su brojeve. Bile smo uzbuđene, sretne i umorne. Ekipa koja je osvojila prva tri mjesta, imala je priliku osvojiti medalju dok ekipa koja je osvojila četvrto (mjesto), nažalost, nije. Ponovno smo stali u red. Treće mjesto pripalo je učenicama iz Valpova. One su bile sretne jer su osvojile medalje. Drugo je mjesto pripalo učenicama iz Belišća. Inače, učenice iz Osnovne škole Ivana Kukuljevića, Belišće svake su godine odlazile na Županijsko natjecanje iz odbojke, ali ove godine na Županijsko natjecanje idemo mi, učenice iz Osnovne škole Bratoljuba

Klaića, Bizovac. Bile smo jako sretne zbog toga. Vidjele smo da se vrijedilo truditi i dati sve od sebe za pobjedu. Kada su nam rekli da idemo na Županijsko natjecanje, opet smo se sjetile treninga i pripremanja za Županijsko natjecanje. Nadamo se da ćemo na Županijskom natjecanju osvojiti, ako ne prvo ili drugo mjesto, barem treće, jer tamo idu jake ekipe. Sa svim ekipama koji su s nama igrali 2. veljače opet ćemo se vidjeti iduće godine, na istom mjestu. Natjecanje je završilo, svi su se razišli, neki sretni, neki nesretni. Bilo mi je lijepo i sretna sam što sam sudjelovala u ovom natjecanju. Ostalim ekipama želim sreću. Za kraj im želim poručiti: „Više sreće idući put“.

VELIKI USPJEH NAŠIH

ŠAHISTKINJA I ŠAHISTA

U Edukativnom centru u Bizovcu održano je Županijsko natjecanje u šahu

*Šahovska sekcija
Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac
potvrdila je svoj kvalitetan
rad tijekom četiri godine“*

Rekordan broj, trideset troje učenica i učenika, sudjelovalo je na Županijskom natjecanju u šahu (izborni turnir) koje je održano u novootvorenom **Edukativnom centru u Bizovcu**. Domaćin natjecanja bio je načelnik Općine Bizovac, gosp. Srećko Vuković. Zbog velikog broja igrača turnir se odigrao tijekom dva dana. Šahovska sekcija Osnovne škole Bratoljuba

Klaića, Bizovac potvrdila je svoj kvalitetan rad tijekom četiri godine i upravo zbog toga velik broj djece naučilo je igrati šah te rado sudjeluju na šahovskom turniru. Najuspješnija djevojčica bila je Mirjam Lovrinčević koja je osvojila osam bodova, sljedeća mjesta osvojile su djevojčice Lana Bouše, Larisa Žužić, Magdalena Vidaković i Lana Drlje. U konkurenciji

dječaka najuspješniji je, s deset bodova, bio Matej Filić, a sljedeća mjesta u poretku zauzeli su David Deak, Dario Sršić, Filip Turalija i Josip Školka. Navedene učenice i učenici predstavljat će ŠŠK Mladost iz Bizovca na županijskom natjecanju koje će se održati 16. studenog 2017. godine u Donjem Miholjcu.

Piše: Petra Vučković, školska novinarka

ZASLUŽENO DRUGO OSVOJENO MJESTO

SUDJELOVANJE ČETIRIJU ŠKOLA

U natjecanju su sudjelovale učenice četiriju osnovnih škola: Osnovna škola, Ladimirevci, Osnovna škola, Petrijevcima, Osnovna škola Matije Petra Katančića, Valpovo te mi, učenice Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac. Utakmice su učenice odigrale u dvorani Osnovne škole, Ladimirevci. Prva se utakmica odigrala između učenica Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac te učenica Osnovne škole, Ladimirevci.

U PRVOJ UTAKMICI POBIJEDILI SU...

U ovoj utakmici pobijedile su učenice Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac, i to rezultatom 2:1. Nakon toga uslijedila je druga utakmica koja se odigrala između učenica Osnovne škole, Pet-

*Učenice petih i šestih
razreda dana 11.*

*ožujka 2018. godine
okupile su se u Os-
novnoj školi, Ladimi-
revci radi održavanja
školskog natjecanja
u nogometu*

rijevcima i učenica Osnovne škole Matije Katančića, Valpovo u kojoj su pobijedile učenice iz Petrijevacima, i to rezultatom 1:0. Nakon toga učenice iz Osnovne škole, Ladimirevci pobijedile su učenice iz Osnovne škole Matije Petra Katančića, Valpovo, i to rezultatom 1:0. Svi smo bili umorni. Učenice svih četiriju škola jako su se trudile tijekom utakmice, no netko je morao otići kući bez trofeja. Učenice Osnovne škole, Petrijevcima i mi - učenice Osnovne škole Bratoljuba

Klaića, Bizovac igrali su utakmicu i borile se za prvo mjesto. Atmosfera u dvorani bila je jako dobra, a za nas su navijali učenici Osnovne škole, Ladimirevci.

OSVOJILE SMO DRUGO MJESTO...

Kada smo izgubile nakon penala, sve smo bile jako tužne, ali ipak osmijeh nam se vratio kada smo shvatile da smo osvojile drugo mjesto. Učenice Osnovne škole, Petrijevcima osvojile su prvo mjesto, učenice Osnovne škole, Ladimirevci treće, a nažalost, učenice Osnovne škole Matije Petra Katančića, Valpovo, iako su se trudile tijekom cijele utakmice, otišle su kućama bez trofeja. Na kraju utakmice shvatile smo da nije bitno pobijediti nego je bilo lijepo upoznati nove prijatelje i zabaviti se, a mi smo to upravo i učinile.

POVRATAK ZABORAVLJENOJ

TRADICIJI

U našoj školi Dane kruha obilježili smo na tradicionalan ali i na suvremen način

Piše: Monika Kubat, učiteljica razredne nastave

Pravili smo i kušali dvije vrste kruha. Učenici prvog i trećeg razreda u pekaču su ispekli slatki kruh od cimeta i čokolade. Najprije smo ponovili što nam je potrebno da bismo napravili kruh, a zatim smo umetnuli sastojke za slatki kruh u pekač. Odabrali smo program pečenja, te kroz stakleni prozorčić na pekaču promatrali kako se sastojci za naš kruh miješaju i griju.

NAPRAVILI SMO SAMI KRUH

Uslijedilo je podizanje tijesta i naposljetku, uz primamljujući miris cimeta i čokolade u

cijeloj školi, pečenje kruha. U kušanju su nam se pridružili učenici drugoga i četvrtog razreda. Nema ništa ljepše od toplog, ukusnog i slatkog kruha nakon radnog dana prepunog školskih obaveza.

UPOZNALI SMO CATERINU NOVOSELIĆ

Da ne bismo zaboravili kako su kruh mijesile i pekle naše bake, sljedeći dan uputili smo se gospođi Caterini Novoselić koja nas je velikodušno dočekala i pomogla nam oživjeti stare običaje. Učenici su promatrali i sudjelovali u miješenju tijesta i pravljenju lepinja i kruščića. Caterina nam je objasnila kako se peć pravilno zagrijava i priprema za pečenje. Naglasila je kako prvo pečemo lepinje, a zatim kruh.

učenici su imali priliku kušati kruh

Naši domaći kruščići bili su pečeni i izgledali prekrasno jer su urađeni s mnogo ljubavi i pažnje, zbog čega se zahvaljujemo i gospođi Caterini bez koje ovo pekarsko iskustvo ne bi bilo moguće...

Zajednički smo kušali svježe pečene lepinje i nakon toga kruščiće umetnuli u peć. Za vrijeme pečenja kruha, marljivo smo radili u školi. Kada je kruh bio pečen, veselo smo se uputili Caterini kako bismo joj pokazali rezultat našega rada. Naši domaći kruščići bili su pečeni i izgledali prekrasno jer su urađeni s mnogo ljubavi i pažnje zbog čega se zahvaljujemo i gospođi Caterini bez koje ovo pekarsko iskustvo ne bi bilo moguće. Dani kruha završili su na svečani način, misnim slavljem kojega je predvodio župnik vlč. Ivan Marković. Učenici su sudjelovali u pro-

učenici su u crkvi predstavili igrokaz

cesiji prinosa darova u svečanim narodnim nošnjama te su kroz recitacije iskazali zahvalnost Bogu za kruh koji svakodnevno imamo na našim obiteljskim stolovima te za sve plodove koje nam Zemlja pruža. Poslije misnoga slavlja učenici su počastili svoje sumještane mnoštvom kolača i pecivom koja su pripremili s roditeljima te ih donijeli na blagoslov. Velika hvala svima koji su doprinijeli svečanom obilježavanju ovogodišnjem Danu kruha.

Tekst napisao: Slaven Školka, vjeroučitelj

*U petak 8. rujna
2017. godine naša
je škola obilježi-
la Hrvatski olim-
pijski dan trčanjem
u prirodi*

Učenci razredne nastave počeli su trčati u 11.00 sati, a učenici predmetne nastave u 12.35 sati. Toga dana učenici su obukli bijele majice, s obzirom na

to da bijela boja na simboličan način predstavlja prijateljstvo među ljudima kao i „zastava prijateljstva“, odnosno, olimpijska zastava bijele boje, s pet isprepletenih krugova. Svi su učenici dali sve od sebe no ipak, pobjednici ove utrke bili su: učenice prvog i drugog razreda: 1. Mia Kišiček; 2. Rita Cvetković; 3. Nikolina Sopjanac, učenici prvog i drugog razreda: 1. Jan Farkaš; 2. Marko Dedić; 3. Petar Prister, učenice trećeg i četvrtog razreda: 1. Jana Dinković; 2. Ella

Karjaković; 3. Matija Deak, učenici trećeg i četvrtog razreda: 1. Luka Dedić; 2. David Bošnjak; 3. Dorijan Stanić, učenice petog i šestog razreda: 1. Paula Vučković; 2. Nora Brkić; 3. Una Farkaš, učenici petog i šestog razreda: 1. Toni Hrvat; 2. Patrik Marojević; 3. Matej Tica, učenice sedmog i osmog razreda: 1. Lucia Šokman; 2. Dora Sudar; 3. Matea Lovrić, učenici sedmog i osmog razreda: 1. Luka Malogorski; 2. Domagoj Gudelj; 3. Lovro Buljubašić.

Lucia, Dora, Matea, Lovro, Goran,
Domagoj i Luka

učenici prvog i drugog razreda

Tekst napisali: učenici 2. i 4. razreda područne škole Samatovci

Sunčane subote, 20. svibnja, odlučili smo posjetiti našu prijateljicu Tanju u selo koje se zove Cerovac

Morali smo biti pred školom u 8.30 sati, i to svatko na svom biciklu. Pridružile su nam se i učenici sedmog razreda, a zanimljivo je bilo to što su nam se u vožnji biciklom pridružile i neke od naših mama. Kada smo krenuli poljskim putem, skrenuli smo na krivi put. Ubrzo smo se vratili na pravi put - prema Tanjinom malenom selu. Na putu, u blizini

Cerovca, dočekala nas je Tanja i njezine dvije sestrične. Ušli smo u selo u kojem nas je dočekaao Nemanja s kojim smo dvije godine išli u razred. Došli smo do Tanjine kuće gdje su nas dočekali njezini roditelji. Tanja nam je pokazala svoje životinje. Dovala nam je magarce te smo se fotografirali s njima. Poslije fotografiranja, prošetali smo po obližnjim putevima. Tanja nam je po-

kazivala selo i livade. Kada smo se vratili, bilo je vrijeme za ručak. Na jelovniku su bili čevapi, bijelo meso, piletina s roštilja i pečena janjetina. Poslije ručka iznenadio nas je sladoled. Otišli smo na livadu i igrali se. Posjetio nas je i naš vjeroučitelj Slaven. Morali smo mu pokazati sve zanimljivosti koje smo vidjeli na imanju Tanjinih roditelja. Sretni i zadovoljni vratili smo se kućama.

Dana 3. listopada 2017. godine učenici i njihove učiteljice održali su nastavu u obližnjoj šumi

Lovački dom u šumi bilo jeredište do kojeg su učenici od škole došli biciklom. Boravkom u šumi učenici su uz pomoć raznih nastavnih listića ponovili prirodne uvjete života, snalaženje u prirodi, strane svi-

jeta, obzor, horizont.... šetnjom šumom prikupljali su različite jesenske plodove te uvidjeli kako se šuma mijenja dolaskom jeseni. Pri povratku u školu uredili su jesenski kutić prikupljenim plodovima i biljkama.

U KONTAKTU S PRIRODOM, U KONTAKTU SA SAMIM SOBOM

*Ovogodišnji školski projekt **Prijatelji u prirodi** započeo je 28. studenog 2017. godine s učenicima razredne nastave. Osim matične škole, u ovaj su projekt uključeni i učenici područnih škola*

Piše: Slaven Školka, vjeroučitelj

Cilj je bio propješačiti od škole do bizovačkog Bajera te na završnom odredištu održati terensku nastavu. Nositelji terenske nastave bile su učiteljice razredne nastave, a uz njih, učenicima su se predstavili i skauti Đakovačko-osječke nadbiskupije. Skauti, studenti Filip Sertić i Roberto Ukić, kao gosti pripremili su učenicima kraće pre-

davanje i malu radionicu u prirodi. Više od 130 učenica i učenika podijeljeni su u dvije grupe kako bi aktivnije sudjelovali u pripremljenim vježbama. Dok su učiteljice sa svojim razredom obradile izabranu temu iz prirode, skauti su uz aktivne vježbe opisivali vještine koje oni koriste tijekom boravljenja u prirodi. Skauti su naglasak stavili na molitvu, potrebe bližnjih te na aktivan boravak u prirodi. Najmlađi učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac sa zanimanjem su usvojili nove skautske vještine, a uz svoje su učiteljice stekli nova znanja istražujući životinjski i biljni svijet tijekom jeseni, uz zimske temperature. Nakon aktivnosti koje su se održale uz Bajer, učenici su istim putem krenuli put škole. Na povratku su svratili u župno dvorište gdje će se u toplijim mjesecima održati dvodnevni kamp u šatorima.

učenici i učiteljice područne škole Habjanovci i Brođanci

Dolazimo opet u jesen - da uberemo **mirisne plodove**

U četvrtak, 19. travnja 2018. godine učenici područne škole Brođanci i Habjanovci imali su terensku nastavu u Bizovcu

Roditelji su učenike doveli do voćnjaka, a potom su u pratnji učiteljica i vlasnika krenuli upoznati rad ljudi u voć-

njaku tijekom proljeća. Vlasnik nas je upoznao s različitim sortama jabuka, radovima koje obavlja u proljeće, eko uzgojem domaće pasmine svinja i peradi. Između dugačkih redova jabuka bile su grančice koje je trebalo pokupiti. Raširili smo se i ubrzo su nastale velike hrpe grana od kojih je nastala rečenica: „Kad se male ruke slože!!!!“. Vlasnik je i lovca pa nas je odveo u lovačku sobu koja nas je oduševila. Pričao nam je o lovu i hranjenju u zimskim danima. Uputili smo se prema bajeru i vidjeli najveću vodu stajaćicu u našem okruženju.

Iz vode je rasla trska, po njoj plivao labud, a oko su pecaroši bacali udice i nadali se da će nešto upecati. Nakon razgledavanja prirode radili smo listiće na kojima smo pokazali naučeno. Put do farme goveda bio je dug. Vidjeli smo krave i njihovu telad. Vlasnik nam je pričao o teškom radu na farmi. Krave svakodnevno treba hraniti i musti. Svaki drugi dan mlijeko se odvozi s farme na preradu. Vraćali smo se kući puni novih dojmova, spoznaja i želja da ponovo posjetimo ovaj kraj. Najbolje u jesen – da uberemo mirisne plodove.

POZIRALI SMO S KONJIMA

učenici trećeg razreda s g. Krivićem

Učenici trećeg razreda Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac, nekoliko dana prije polaska na Ergelu i Konjički klub „Bonanza“ u Bizovcu trebali su ići kod njihova prijatelja Lovre na farmu kako bi naučili nešto više o gospodarstvu našeg zavičaja. No rečeno im je da na farmu smiju ići samo zaposlenici...

piše i fotografirala: Matia Deak,
vanjska suradnica

Bi smo tužni i razočarani, ali zbog naše sigurnosti, možda je tako i bolje. Dječak Patrik Koški sjetio se kako bismo umjesto Lovrine farme mogli posjetiti gospodina Krivića, odnosno Ergelu i Konjički klub „Bonanza“ u Bizovcu gdje naša prijateljica Dora trenira jahanje. Naša učiteljica Romana dogovorila je posjet. Gospodin Krivić se složio i razveselio našem

dolasku. Došao je taj dan! Treći razred Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac došao je u Ergelu. Gospodin Krivić pustio nas je u svoju kuću kako bismo razgledali portrete konja, pehare, ordeње...bilo je jako zabavno! Nakon razgledavanja kuće, krenuli smo u dvorište gdje smo vidjeli razne lijepe životinje. Svi smo ušli u ograđeni prostor gdje su se nalazile srne. Išli smo prema njima kako bismo ih fotografirali. Iako su srne divlje životinje, ove su bile pitome pa su nam

„pozirale“. Nakon toga fotografirali smo perad. Kasnije smo Nina i ja otišle do boksova gdje nas je učiteljica fotografirala za uspomenu. Otišli smo i do pašnjaka gdje smo vidjeli konje koje smo hranili, a oni su nam, doslovno, jeli iz ruku. Na povratku smo pričali i zabavili se. Bilo nam je prekrasno. Svi smo se jako zabavili, a Ergela gospodina Krivića ostat će nam u lijepom sjećanju jer smo stekli nova znanja o konjima. Željeli bismo ovo još puno puta ponoviti!

Odlazak u reciklažno dvorište Zeleni otok u Osijek

učiteljice, učenici matične škole u Bizovcu te područne škole Cret Bizovački

NAŠ ZELENI DAN

*Odlaskom u reciklažno dvorište **Zeleni otok** u Osijek, učenici drugog razreda te učenici od prvog do četvrtog razreda područne škole Cret Bizovački, sudjelovali su u interaktivnoj radionici pod nazivom **Štitimo okoliš bez okolišanja** koju je vodila gospođa Tihana Škugor*

piše: **Ivana Oremuš,**
učiteljica razredne nastave

Učenici su razvrstavali otpad u spremnike te na zanimljiv način, kroz igru, mnogo naučili o kompostiranju i važnosti recikliranja. Učenici drugog razre-

da sa svojom učiteljicom Ivanom Oremuš nastavili su raditi na eko-projektu. Cilj projekta bio je osvijestiti važnost aktivnog sudjelovanja u očuvanju čistoće okoliša te konkretnim aktivnostima doprinijeti održivom razvoju. Ovo su neke od provedenih aktivnosti: učenici su plastične boce, koje bi završile u otpadu, kreativno ukrašili i tako izradili lončaniće u koje su posijali cvijeće.

Čitajući strip Ekološki bon-ton upoznali su različite ekološke probleme i ideje kako ih riješiti. Samostalno su osmislili stripove s ekotematikom, crtajući olovkom, a potom i na računalu. Kao i do sada, nastavljaju s akcijama sakupljanja starog papira i plastičnih čepova kao i primjeni svega usvojenoga svakodnevno u školi i kod kuće.

KUDA IDE OVAJ SVIJET

Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac dana 23. travnja 2018. godine s profesoricama Emilijom Savić i Katarinom Pehardom sudjelovali su u aktivnostima „Zelena i plava čistka“

Snajmlađim učenicima brinemo se za zdrav život tako da čistimo svijet oko nas i širimo pozitivu. U holu naše škole nalazi se pano koji je ukrasila profesorica biologije i kemije Katarina Peharda s učenicima. Na panou se prvo uočava veliki naslov: „RECIKLIRAJ, REDUCIRAJ, PONOVNO KORISTI“, a pored naslova nalaze se fotografije učenika s ilustracijama planeta Zemlje na kojoj se nalazi poruka: „Budućnost Zemlje u našim je rukama“. Osim što brinemo o prirodi, postavljamo pozitivan primjer svo-

jim vršnjacima. Život je bolji uz čistu prirodu jer je puno ljepše vidjeti zelenilo i čistoću, slušati pjev ptica ili tapkanje kiše te osjetiti miris raznog vrsta cvijeća. Ljepše je vidjeti čist okoliš nego smeće razbacano pokraj uvenulog cvijeća. Život bi bio ljepši kada bi ljudi prestali biti lijeni. Oni svojom lijenošću zagađuju okoliš, smeće bacaju u grmlje ili na travu, misleći da jedan papirić neće ništa zagaditi. Neće, ali kada bismo svi bacali i zagađivali okoliš, gdje bi išao ovaj svijet? Sve kreće od papirića na travi, a završi s ispušnim plinovima iz automobila i tvornica i ispuštanjem otrovnih

kemikalija u naše rijeke i mora. Na taj se način stvara začarani krug koji uništava našu budućnost. Ljudi nisu svjesni kakvo bogatstvo imaju. U šumi gdje se čuje šuštanje lišća pomicano laganim povjetarcem, gdje vjeverice skupljaju lješnjake za zimu, gdje lisice love zečeve, gdje ptice prave gnijezda za svoje ptiće. Jedno nespretno djelo čovjeka uništi sve. Npr. slučajno ili namjerno zapaljena šuma izgori i nestane, i baš zbog toga ptice traže nova mjesta gdje bi pravila gnijezda, lisice ostaju bez hrane, vjeverice traže nova debla i svi ostaju bez svojih domova.

učenici trećeg razreda na betonu ispred škole ispisivali su poruke

profesorica Katarina Peharda s učenicima je uredila pano

Mene, osobno, kada vidim što ljudi rade ovom svijetu, nekad bude sram što sam čovjek, ali kasnije razmišljam pozitivno jer kao čovjek mogu nešto promijeniti i napraviti svijet ljepšim mjestom

Osim što ljudi zagađuju okoliš tvornicama, naftom, kemikalijama, ljudi ugrožavaju prirodu i svojim djelima. U Africi gdje se beba nosorog mazi s majkom, gdje se dva lava brata igraju jedno s drugim ili na Sjevernom polu gdje pokušavaju živjeti tuljani...sve to uništi čovjek. Majci nosorog odrežu rog, ubiju lava i naprave tepih od njega, uzmu krzno od tuljana i na kraju pate nedužne životinje. Beba nosorog plače za majkom, brat lava za bratom, tuljan za svojim partnerom. Zapravo ljudi na neki način

vrše bullying nad životinjama. Moje mišljenje je jako nisko o nekim ljudima. Ljudi imaju velike i loše mane: sebičnost, bahatost, najviše žele sebi ugoditi. Ne razumiju da su zapravo povezani sa životinjama i okolišem. Uništavanje prirode vraća nam se poput bumeranga u obliku ekoloških katastrofa. Mene, osobno, kada vidim što ljudi rade ovom svijetu, nekad bude sram što sam čovjek, ali kasnije razmišljam pozitivno jer kao čovjek mogu nešto promijeniti i napraviti svijet ljepšim mjestom. Nisu

svi ljudi jednaki. Ponekad i djeca imaju zrelija razmišljanja od odraslih osoba. Zbog toga i postoje akcije poput Zelene i plave čistke u kojima sudjeluje i naša škola. Na ekološke katastrofe utječu i ratovi i terorizam, ali to je druga tema, to mi djeca još ne shvaćamo. Meni su uzor ljudi koji pokreću akcije kojima štite prirodu kao i humanitarne akcije za bolesne i gladne. Ovim člankom samo želim nešto postići: želim promijeniti nečija razmišljanja. Čuvajmo prirodu i dočekajmo zdravu budućnost!

novinari pogledali animirani film Lorax: Zaštitnik šume

ČUPAVO STVORENJE POKUŠAVA SPASITI SVIJET

piše: Nora Brkić, školska novinarka

Film *Lorax: Zaštitnik šume* prikazan je u subotu u 20.00 sati na RTL programu. Animirani film *Lorax* govori o dječaku Tedu koji pokušava nabaviti drveće za Andreu, visoku, mršavu djevojku u koju je zaljubljen. Ted je prvi put pokušao pobjeći iz Štvarigrada, ali ga je drugi put u toj nakani spriječio g. O'Haro. Dječak Ted upoznaje starog Štancera koji mu objašnjava što je radio u mladosti, odnosno, govori mu kako je uniš-

tavao šume. Spominje Loraxa i govori kako je to stvorenje pokušalo spriječiti sječu drveća. Lorax je maleni, žuti lik koji bi učinio sve kako bi spasio i zaštitio drveće i životinje koje tamo žive. O' Harovi pomoćnici pokušali su ukrasti sjeme koje je trebalo poslužiti za novi rast šuma, ali Tedova baka je to sjeme uzela kako ga oni (pomoćnici) ne bi pronašli. Dalje vam neću otkrivati sadržaj filma, kraj pogledajte sami. Film Chrisa Renauda *Despicable me* izašao je dvije godine prije *Loraxa: Zaštitnika šume*. Ova dva filma vrlo su slična, jer u animira-

nom filmu *Lorax: Zaštitnik šume* glavni lik pokušava spasiti drveće, no nailazi na velike prepreke. U filmu *Despicable me* me radnja prati Grua koji pokušava ukrasti Mjesec kako bi nadmašio Vektora. Animirani film *Lorax* mi se dosta sviđa. Vrlo je poučan film. Djeca i mladi mogu u tom filmu naučiti bitnu lekciju: ne smijemo uništavati prirodu i drveće. U samom naslovu redatelj otkriva tko je Lorax i što njemu znači šuma. Lorax želi spasiti sva bića. Film je odličan i želim ga pogledati još jednom.

LITERARNI KUTAK

JESEN

Jesen je šarena i ima puno boja. Možda je čak najljepše godišnje doba u godini. Jesen zvuči poput najljepših pjesama prirode. Jesen miriše poput mirisnih jabuka, pečenog kestena i svih plodova jeseni. Jesen će nas ispuniti radošću i finim mirisima, okusima i zvukovima.

Dunja Arambašić, 3. razred

DODIRNUT ĆU NEBO

U današnjem stoljeću, upravo zbog tuđeg mišljenja, sve više osoba ne vjeruje u sebe i u svoje snove. Nitko ne treba odustati od svojih snova, jer ako vjeruješ u njih, baš se ti snovi mogu ostvariti. Trebamo sami dizajnirati svoj svijet. Možda će vas tada smatrati ludim, ali ne uzimajte to srcu. Ti ljudi imaju druge snove ili možda ni ne sanjaju. Živite onako kako ste uvijek željeli. Ubacite u nje ga glazbu, plešite, pjevajte,

radite stvari za koje niste ni svjesni da možete. Živite život punim plućima! Budite dijete i s trideset godina i više. Nije bitno koliko godina imate, dijete uvijek živi u vama. Aktivirajte ga! Snove pretvorite u stvarnost. Neka vam život u ovom crno-bijelom vremenu bude prepun boja. Stvarajte, gradite, radite što god poželite. A ako vam netko stane na put ili mislite da nešto niste napravili dovoljno dobro te da se

JESEN

Jesen je šarena poput
išaranog papira i pomalo tužna.
Jesen ima miris kiše i hladnoće.
Jesen ima okus kestena i jabuka.
Jesen će biti šarena i čarobna.

Elizabeta Barišić, 3. razred

nećete uklopiti, sjetite se da postoji jedan život. Možda propustite životne prilike, i to samo zato što se ne usudite napraviti neke stvari. Usuditi se živjeti! Vjerujte u sebe i onda kada nitko drugi ne vjeruje, vi pokažite svima da možete. Volite one koje želite i nemojte se sramiti ako niste kao drugi. Budite različiti, budite vi:).

Ena Trac, 8. razred

ČAROBNA ZIMA

Ju tros me probudio zvuk pahulja koje su udarale po mom prozoru.

Zima me dozivala svojim hladnim dahom te mi je rekla da joj se pridružim u stvaranju novih čarolija. Ja sam ležala u toplom krevetu, ušuškana u debelu deku. No zima je bila uporna. Mazila je zelenu travu i prekrivala je bijelim plaštem. Napokon sam odlučila! Iskočila sam

iz kreveta, pjevajući vesele pjesme. Ukućani su me gledali i nisu znali razlog moje sreće. Pokazala sam im kroz prozor bijelu i nježnu livadu kojoj se nije nadzirao kraj. Mali brat je odmah obukao zimsko odijelo i izletio van na snijeg. Ja sam sjela u fotelju koja se nalazila pokraj prozora, pokrivena toplom dekom i s mirisnim čajem u ruci promatrala zimsku predstavu. Pahulje su veselo plesale poput vila u letu, a svojim su zvukovima koji su nastajale čim bi pale na pod, svirale umirujuću glazbu. Gledajući ljepote bijele zime, ustala sam iz fotelje i odlučila posjetiti ljepoticu

zimu. Otvorivši vrata, propirio me hladni, ali umirujući vjetar. Dok sam hodala, načula sam posebnu vrstu glazbe koju nam svira meki snijeg. Taj zvuk su stvarali ljudi hodajući po mekom snijegu. Hodala sam bijelom stazom. U jednom me trenutku pogodila tvrda gruda. To je bio moj brat. Nisam mogla izdržati te sam mu uzvratila. I tako smo se grudali, pravili snjegovića, ležali na mekanom snijegu. Kada smo ušli u kuću, sjeli smo uz prozor, grijući ruke toplim čajem. Uživali smo gledajući nove zimske čarolije.

Lucia Šokman, osmi razred

PROLJETNA ČAROLIJA

Kao vjetra proljetnog lahora dah,
kao cvrčke rosa što su je pili,
kao pčelinji slatki peludni prah,
tako su mene žuti maslačci opili.
Iznad mene kao more plavo nebo,
a dolje trava, o široka zelena sobo!
Bliješti taj sag, trava rosom okupana.
Drveća stoljetna, razgranata i nasmijana.
Uživam u ovom proljetnom snu.
Samo bih trčao, samo bih ležao,
samo bih skakao, od realnosti bih bježao.
Kao da sam upao u neku Ezopovu basnu.
Ne smijem zaboraviti bijele princeze
koje dođu kao šlag na tortu.

To su divne, raskošne breze.
Ponosan sam što mi rastu u vrtu.
A u travi, malo niže,
što se to u vis diže?
To su vedri ti maslačci
kao prpošni mekani oblačci.
A najbolje sam ostavio za kraj,
žuto bijele pomiješane boje,
one su na polju raj.
Tratinčice koje beskrajnu travu vječnom
energijom poje.

Boris Oremuš, osmi razred

Intervju s Katarinom Pehardom, profesoricom

Intervjuijala: Paula Vučković, školska novinarka

Da mogu birati, opet bih izabrala isto zanimanje

Petra Vučković, Nora Brkić, Katarina Peharda, Magdalena Vidaković i Paula Vučković

naše su novinarke intervjuirale profesoricu

Profesorica Katarina Peharda jednog je dana posjetila knjižnicu i s našim novinarkama razgovarala o tome kako doživljava svoju profesiju

Volite li svoj posao?

Da, zbog toga što volim pomagati i raditi s ljudima. Htjela sam odabrati posao koji bi me približio ljudima i u kojem mogu izraziti kreativnu stranu. Glavni razlog zbog kojeg sam htjela biti profesorica je taj što volim rad s djecom. Zapravo, veliko je zadovoljstvo promatrati djecu kako s velikim optimizmom i zanimanjem usvajaju nova znanja. Posao nastavnika nije toliko jednostavan;

imate biti odgovorna osoba i morate dosta sebe davati. Poučavam djecu i nadam se da ću im pomoći, da ću ih možda promijeniti. Mislim da mi je ovaj posao prilika da promijenim svijet i jedan od načina gdje mogu dati svoj doprinos.

Jeste li kao dijete voljeli nastavne predmete prirodu i društvo i biologiju?

Oduvijek sam voljela nastavne predmete prirodu i društvo te biologiju; to su mi, uz

kemiju, bili najdraži predmeti. Tijekom osnovne škole bila sam vrlo zainteresirana za te predmete i prilično uspješna u njima. Tu zainteresiranost i radoznalost prepoznala je moja prva nastavnica biologije i kemije koja me potaknula na dodatnu nastavu; upravo zato krenula sam na biologe. Odlazila sam i na razna natjecanja, a kasnije se zanimanje za ovo područje širilo i na kraju donijelo ovakve rezultate.

intervju su učenice održale u školskoj knjižnici

Da se možete vratiti u prošlost, biste li odabrali neko drugo zanimanje?

Medicinski fakultet i studij Biologije i kemije oduvijek su bili moji prioriteti. Da se mogu vratiti u prošlost, opet bih se našla na ovoj nekakvoj raskrsnici, odnosno, birala bih između te dvije profesije. U usporedbi s medicinom, nastavnički posao je u današnje vrijeme podcijenjen. No, ne žalim uopće zbog svoga odabira, nastavnički posao ne odabire se iz financijskih razloga, već se takva vrsta posla bira iz ljubavi. Biti nastavnik je nešto više od zanimanja, to je poziv koji morate osjetiti.

Što vam je najljepše u prirodi?

Najviše uživam tijekom pro-

ljeća jer mi je to najdraže godišnje doba. Tada sa svojom obitelji često vozim bicikl. Priroda pozitivno djeluje na zdravlje i raspoloženje, i zato pokušavam biti što češće u prirodi. Kada imam vremena, pokušavam otputovati u drugu državu i uživati u njihovim prirodnim ljepotama.

Volite li više nastavni predmet prirodu i društvo ili biologiju?

Nastavi predmetni priroda i društvo te biologija su mi jednako dragi. No kada bih morala birati između biologije i kemije, rekla bih da mi je kemija ipak malo draža. Primjerice, tijekom Fakulteta uživala sam u praktičnom radu u laboratoriju, tijekom rada s različitim kemikalija-

ma, posuđem, instrumentima, zatim u samostalnom izvođenju pokusa. Veliki je užitak nositi bijelu kutu, osjećaš se kao pravi znanstvenik. Tako da, nastavni predmet kemija mi je draži predmet.

Je li vam lakše raditi sa starijom ili mlađom djecom?

Oba uzrasta donose prednosti ali i teškoće. S jedne strane, volim rad i s mlađima jer kada otkriju nešto novo, jako su radosni. Užitak ih je gledati tako vesele. S druge strane, volim rad i sa starijima, jer već mogu početi kritički razmišljati i izražavati svoja mišljenja pa samim time mogu s njima obrađivati malo kompleksnije gradivo, u čemu i ja uživam.

„U privatnom životu nastojim reciklirati i pokušavam educirati i potaknuti i ostale ukućane na važnost recikliranja, odvajanja papira, stakala, metala ...“

naša novinarka Petra Vučković bilježi odgovore tijekom intervjua

Kako vam je surađivati s nastavnicom Emilijom Savić?

Lijepo je surađivati s nastavnicom Emilijom, ali isto tako i s drugim kolegama koji su me prihvatili. Puno mi znači mentorstvo nastavnice, i to je bitno za moj profesionalan razvoj. Nastavnica ima bogato iskustvo i imam priliku i puno toga naučiti, primjerice, kako planirati, provoditi nastavu, koja sredstva koristiti, oblike itd. Zaista cijenim motivaciju i pozitivan stav nastavnice u prenošenju svojeg znanja drugim ljudima.

Jesu li vas i u obitelji poticali na rad koji volite?

Tijekom čitavog mog obrazovanja imala sam veliku podršku svoje obitelji i najboljih prijatelja, podržavali su sve moje izbore i odluke.

Pružali su mi i moralnu podršku i pratili me tijekom cijelog obrazovanja. Njima je bilo najvažnije da ja budem zadovoljna s onim što sam izabrala i da kasnije i uživam u tom i budem uspješna.

Brinete li se za okoliš i u privatnom životu?

U privatnom životu nastojim reciklirati i pokušavam educirati i potaknuti i ostale ukućane na važnost recikliranja, odvajanja papira, stakala, metala itd. Moja sestra radi u jednoj velikoj prodavaonici, i upravo zbog toga često odvajam i staru odjeću. Nastojim čuvati i štedjeti energiju pa koristimo različite štedne žarulje i energetske učinkovitije aparate. Pogotovo sad u zimsko vrijeme malo reguliramo temperaturu na termostatu.

Što bi poručili učenicima koji bi krenuli vašim stopama?

Bitno je da ta osoba sama odabere svoj put i bude zadovoljna svojim izborom. Teško je raditi nešto što morate raditi i što ne volite raditi. Učenicima koji bi krenuli mojim stopama želim sve najbolje i, ako vole to što rade, vjerujem da će biti uspješni tijekom svog života.

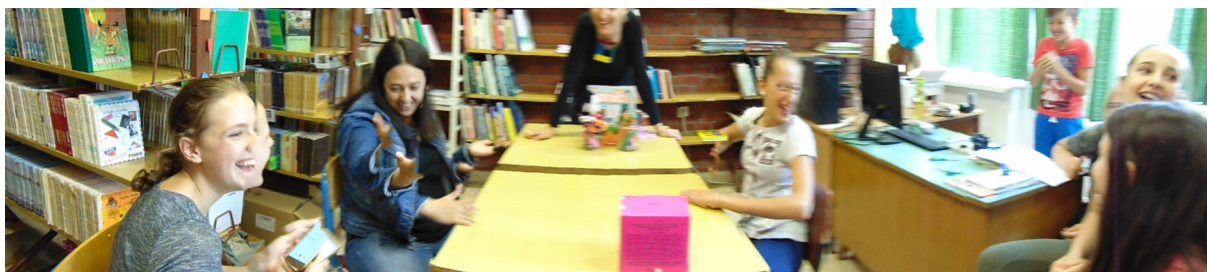
Biste li željeli biti nekome mentor?

Mislim da je to veliko iskustvo koje ti pruža priliku da i sebe malo preispitate, a isto tako da se profesionalno razvijete. Lijepo je nekom pomoći, pogotovo da toj osobi početke učinite malo lakšima. Tako da, voljela bih biti mentor.

Kada bih bila pjevačica, bila bih Adele

Intervjuirala: Nora Brkić, školska novinarka

Fotografirao: Janoš Karakaš, školski novinar

Tko vam je bio razrednik u osnovnoj školi?

Od prvog do četvrtog razreda predavala mi je učiteljica razredne nastave Branka Kranjčević, a od petog do osmog razreda profesor hrvatskog jezika i književnosti Dubravko Bartulac.

Koji vam je nastavni predmet bio najdraži u osnovnoj školi?

Vjeronauk i hrvatski jezik i književnost.

Da možete biti pjevačica ili pjevač, koja biste pjevačica ili pjevač bili?

Da imam priliku biti pjevačica, bila bih Adele. Ako bih morala izdvojiti dva muška

pjevača, bila bih Oliver Dragojević i Dino Merlin.

Kada biste imali priliku promijeniti nešto u školi, što bi to bilo?

Možda vladanje i međuljudske odnose među učenicima.

Što mislite o tome što djeca često koriste mobitele?

Ne doživljam mobitel kao nužno zlo, samo smatram da bi se djeca i mladi trebali malo više otvoriti jedni drugima i malo više izlaziti iz svojih kuća. Prije su se djeca više igrala vani i provodila vrijeme u prirodi.

Kako se sada osjećate kada predajete u školi?

Osjećam se ispunjeno i zadovoljno, pogotovo kada mi učenici priđu i postave neko pitanje. Volim kada ih nešto zanima. Volim na kraju dana promisliti kakav mi je bio dan ili kakvo mi je bilo predavanje...

Kakav je osjećaj kada djecu nešto naučite?

To je prekrasan osjećaj. Kada god me netko pita kako mi je na poslu, kažem da mi je lijepo. Smatram da je ovo trenutno plod moga studija, i to je ono čemu sam težila. Ljudima bude čudno kada kažem da sam zadovoljna na poslu i da mi je lijepo, jer ljudi su najčešće nezadovoljni i nesretni na poslu.

S kim ste se najviše igrali kada ste bili mali?

Igrala sam se sa svojim susjedima koji su moji prijatelji još iz djetinjstva; oni su živjeli u kući pored moje. Najviše sam se igrala s Antom i Jelenom Turalijom koji su brat i sestra i koji su, poput mene, išli u ovu školu.

Zašto ste se odlučili biti nastavnica vjeronauka?

Moja želja da postanem vjeronaučiteljica rodila se negdje u petom i šestom razredu osnovne škole. Bila sam stara kao i vi, i sada kada vas gledam, točno se sjetim gdje sam sjedila i kako sam, slušajući sate vjeronauka, uvijek pomišljala kako bih voljela biti netko tko će djecu poučavati o Bogu i o vjeri. Bitna činjenica je da sam bila odgajana u obitelji koja je držala do vjere i to im je, kao i meni, bila bitna stavka

u životu. Posjećujem Crkvu već od malih nogu. Nakon srednje škole nisam upisala niti jedan fakultet, a onda sam, nakon godinu dana, upisala Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu, i eto, znala sam da je to moj uspjeh.

Biste li se voljeli vratiti u djetinjstvo?

Voljela bih. Mislim da su djeca prije bila više slobodnijeg duha. Danas nam nedostaje više igre i zabave. Danas kada gledam obitelji i okolinu, vidim da su ljudi dosta u grču i u svojim brigama. A djeca su ta koja donose jednu slobodu i radost.

Što ste najviše voljeli u djetinjstvu?

Voljela sam društvene igre, odbojku, igre graničara, a najdraže mi je bilo kad smo do kasno znali ostajati vani, i onda kada su nas roditelji

morali zvati kućama. Eto, to je baš bilo lijepo.

Da imate drugu priliku, biste li mijenjali svoje zvanje?

Ne bih nikada mijenjala svoje zvanje. Jako sam zadovoljna svojim Fakultetom, i kada bih opet morala birati, Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu opet bi bio moj izbor.

Jeste li od malena voljeli vjeronauk?

Da, jesam.

Kako ste se u osnovnoj i srednjoj školi osjećali u društvu?

Osjećala sam se prihvaćeno zbog toga što sam se uvijek kretala među ljudima koji su imali jednake poglede na svijet poput mene. Najugodnije mi je bilo u društvu koje sam upoznala na svom Fakultetu.

Vi novinari ste vrlo srdačni i otvoreni

Što vam je najzanimljivije na izvannastavnoj aktivnosti - novinari?

Ono što me privuklo je jedna vaša otvorenost, srdačnost i to što nastavnica Katarina ima takav pristup vama. Sjećam se kada sam prvi puta došla na vaš nastavni sat, igrali smo tada jednu društvenu igru, i bile ste jako otvorene. Tada sam pomislila kada bi se i ja mogla ovdje uklopiti i željela sam s vama nastaviti suradnju.

Kada ste išli u ovu školu, je li postojala izvannastavna aktivnost – novinari?

Ne mogu se sjetiti. Možda čak i je, ali ja nisam sudjelovala u toj izvannastavnoj aktivnosti.

Tko vam je bio najdraži nastavnik?

Izdvojit ću dva nastavnika koji su me uputili i formirali kao osobu, to su dva nastavnika koji su ostavili dubok trag u mom životu: vjeroučitelj Slaven i profesor Dubravko. Mislim da njih dvojica daju dušu u nastavu, i to je smisao obrazovanja. Ne inzistirati da djeca uče napamet, nego inzistirati da kroz učenje djecu naučimo životnim lekcijama.

Smatrate li da djeca trebaju više provoditi vrijeme vani?

Da, smatram da djeca trebaju više provoditi vrijeme vani. Djeca su se dosta povukla u kuće, socijalizacija se kod njih polako gubi. Kada upitate dijete kako provodi svoje slobodno vrijeme, njegov odgovor je najčešće vezan za laptope, kompjutere i igrice. Međutim, laptop, kompjuter i vidio igrice ne moraju same po sebi biti loši, ali lijepo mi bude vidjeti djecu na svježem zraku i kako igraju gume ili neku društvenu igru vani...

Kako vam se zvala najbolja prijateljica?

U osnovnoj školi jako sam bila povezana s Barbarom Franjić, ona je iz Bizovca. Kasnije sam upoznala prijateljicu Anu s kojom sam jako povezana i koja je iz Osijeka. Ponekad znam iz šale reći da bih voljela da mi Ana jednog dana bude vjenčana kuma. Jako smo povezane.

Vidite li neku razliku između stare i nove generacije djece?

Da, vidim. Vidim kod vas jednu otvorenost na satu vjeronauka i vidim da upotrebljavate drugačiji rječnik.

Djeca danas lakše uvrijede jedni druge i ljući su, to mi se ni malo ne sviđa. U moje je vrijeme bilo više straha i poštovanja, pogotovo prema nastavnicima.

Je li matična škola Bratoljuba Klaića, Bizovac vaše jedino radno mjesto ili radite negdje drugdje?

Sada sam na stručnom osposobljavanju, to znači da prolazim jednu edukaciju kao osoba koja je diplomirala prošle godine. Osim matične škole u Bizovcu, radim u područnim školama Brođanci, Cret i Samatovci.

Jeste li više bili prihvaćeni u osnovnoj ili srednjoj školi?

Nekako sam se više pronašla u srednjoj školi. Poljoprivredna i veterinarska škola, Osijek me nisu ispunila, ali sam kasnije shvatila zašto je Bog htio da prođem taj put.

Jeste li trenirali koji sport?

Trenirala sam atletiku jako dugo kod učitelja Slavena. Kada sam krenula u srednju školu, trenirala sam sport bacanje kladiva. U jednom sam periodu svoga života odustala od sporta, ne znam zašto, ali mislim da sam nastavila tim putem, ne bih se mogla posvetiti svom studiju.

KATICA PROTIĆ:

Moj talent prepoznala je moja učiteljica

Intervjuirao: Janoš Karakaš, školski novinar

Naš školski novinar - Janoš Karakaš napravio je intervju s književnicom Katicom Protić

Kada ste shvatili da želite postati književnica ?

Želja za pisanjem pojavila se već u djetinjstvu. Uvijek sam maštala i stvarala neke svoje priče. To je mojim roditeljima bilo malo čudno. Budući da sam bila vrlo kreativna i talentirana u pisanju, moj je talent poticala moja učiteljica. Bila sam odlikašica, i moji su roditelji imali druge planove sa mnom. Htjeli su da budem liječnik ili pravnik. Kao mala, jako sam voljela životinje, i kada je u pitanju pravo, uvijek sam vagala. Uostalom, bila sam pravi buntovnik. U tom vremenu nismo razmišljali o književnosti ni ja ni moji roditelji. Ali uvijek sam čitala i pisala. Sudbina je ipak imala druge planove za mene. Budući da je tata mlad preminuo, nisam mogla studirati. Ali ljubav prema pisanju i dalje se nastavila. Svoje sam napisane stihove skrivale, ne misleći da će otkriti svjetlo dana.

I glavni krivac zbog kojeg sam postala književnica je Facebook. Postala sam Facebook prijateljica s jednom književnicom i u tom vremenu, bez ikakvog očekivanja, objavila jednu pjesmu. Urednik Kulture snova, g. Zdravko Odorčić zainteresirao se za moje pisanje. Izašao je natječaj za međunarodnu zbirku poezije tijekom Valentinova. Na natječaj sam poslala pjesmu koju je struka jednoglasno prihvatila. Poslije mjesec dana izašla je samostalna zbirka "*Sreli smo se možda u snovima*".

Koje ste sve knjige napisali?

Poslije knjige "*Sreli smo se možda u snovima*", krenula je zajednička zbirka jedanaest autora po deset pjesama koja nosi naslov „*Ljubav ispisana perom*". Zatim slijedi sudjelovanje u deset međunarodnih zbirki poezije, zbirci za iseljništvo sa šest pjesama prevedene na engleski jezik te jedna na mađar-

Katica Protić na promociji svoje knjige

A li ljubav
prema pi-
sanju i dalje se na-
stavila. Svoje sam

Pišete li novu knjigu?

Treća knjiga je napisana, samo još je uvijek u obradi i na jesen izlazi s novim opusom.

Što ste još po zanimanju?

Sad sam u mirovini, upravo zato mogu se više posvetiti svojoj strasti – pisanju. Do sada sam bila direktor i računovođa obiteljskog poduzeća.

Koliko dugo pišete pjesme?

Pjesme pišem od svoje rane mladosti. Više se i ne sjećam kad je prva napisana.

Jeste li pisali pjesme u djetinjstvu?

Baš u ranom djetinjstvu ne. Ponekad, ali vrlo rijetko. Bile su to priče poput bajki zamišljene u mojoj mašti.

Što vas inspirira za pisanjem?

Znate pjesnik je sanjar. Većinom iz njega izlazi stanje duha u kojem se trenutku nalazi, prenosi na papir onako kako se osjeća. Jednom prilikom ugledala sam dva lista smokve kako ih nosi vjetar. Nakon toga nastala je pjesma. Na moje misli utječe i gdje se nala-

zim. Eto ja obožavam našu Slavoniju. U svakoj zbirci imam bar dvije pjesme o njoj. To je nešto što je pojedincima dar od Boga.

Imate li internet stranicu na kojoj objavljujete pjesme ?

Imala sam svoju Facebook stranicu, ali nažalost, bila sam ju prisiljena zatvoriti, jer su počele krađe pjesama ili pojedinačnih stiha.

Koja vam je najdraža uspomena iz djetinjstva ?

Sjećam se te uspomene kao da je bila jučer. Imali smo neki igrokaz u školi, a ja sam imala glavnu ulogu. Na samom kraju otpjevala sam pjesmu koju sam napisala. Puna dvorana. Zavjesa se spušta. Aplauz ne prestaje. Ponovo sam morala izaći i pozdraviti publiku, a od silnog uzbuđenja se rasplakala. Kad je publika vidjela kako plačem, ovacije su se nastavile. Tata je skočio na pozornicu i digao me u zrak. Taj njegov emotivni trenutak nosim uvijek u sebi i nosit ću dok mi srce kuca. Točno poslije godinu dana me napustio, otišao gore visoko družiti se anđelima.

Paula, možeš li zaustaviti kamion da pokupim smeće?

OK

Bjež'mo!

La, la, la, la,
la, la, la...

Joj, kako ova
trava bode...

Joj, kako je ovaj
posao težak...

Hej, vi, maknite se s
našeg posjeda!!! Ovdje
nema mjesta za nečisto-
ću...

Nećete nam vi nare-
đivati. Mi možemo
što god želimo!!!

Ouch, ouch,
ouch

Manje smeća, više
cvijeća!!!

Joj, stvarno ste jake!

Ja, ovdje se nešto stvarno kuha, a ne djeluje fino. Bježim ja odavde!!!

Možda bi se stvarno trebale očistiti...

Unatoč svemu, možemo li biti prijateljice?

Hm....

Ipak neću otići...ovdje je zanimljivo

Mi nismo tako loše kako ste mislile...možemo biti prijateljice...

Poslije svake kiše, jedna duga virka...

